

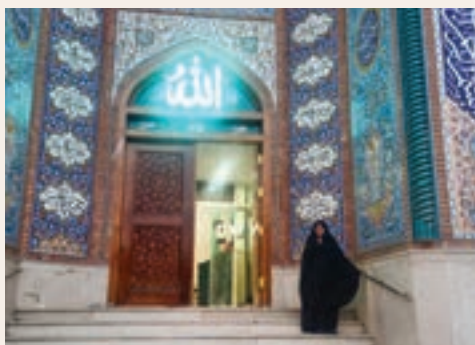
زهرای براتی روایتگر ۳۳ سال زندگی در مهرآباد است

خیمه‌ای که حسینه شد

محله‌گردی

ایستگاه اول

مسجد موسی بن جعفر (ع)
برایم پراز خاطره است. چون پدرم عضو هیئت امنای مسجد بود، با آن‌ها صحبت کرد تا به عنوان خادم، مدتی اینجا زندگی کنیم. مرحوم همسر هم فیروزه تراش بود و علاوه بر خادمی، کنار مسجد، کارگاه کوچکی داشت.

مریم دهقان خیلی پیش تر از آنکه خانه و زندگی‌اش را اینجا بیاورد، با این محله آشنا بوده است. زهرای براتی که بیشتر از شصت سال عمر دارد، ۳۳ سال پیش به واسطه مدرسه دخترش، پای رفت و آمد هر روزه‌اش به محله مهرآباد باز شد اما پیش از آن هم، به دلیل اینکه خانه پدری‌اش اینجا بود، با محله آشنایی داشت و مهری دیرینه از کوچه پس‌کوچه‌های آن و آدم‌هایش در دل او بود. حالا به دلیل فعالیت‌های زیادی که در پایگاه بسیج و مسجد محله انجام داده است، اهالی او را به خوبی می‌شناسند. طوری که در میان تهیه این گزارش هر از گاهی، شاهد سلام و احوال‌پرسی هم محلی‌ها با او بودیم.

ایستگاه دوم

وقتی دخترم هفت ساله بود، ما به این محله آمدم و در دبستان عرفانی ثبت نامش کردیم. این مدرسه دو شیفت صبح و عصر برای دخترها و پسرها داشت اما حالا چند سالی است به تحصیل دانش‌آموزان استثنایی اختصاص پیدا کرده است.

ایستگاه سوم

ایستگاه چهارم

وقتی ما به این محله آمدم، خدا را شکر بیشتر خانه‌ها حمام داشت اما حمام عمومی که به «ننه قربان» معروف بود، هنوز سرپا بود و یکی دوبار اینجا آمدم. الان بخشی از آن را ورثه بازسازی کرده‌اند و قسمتی از آن هنوز دست نخورده ولی کهنه و قدیمی و متروکه شده است.

ایستگاه پنجم

در کوچه شهید فرزین، زمین بایر زیاد بود. عده‌ای از اهالی محله حدود ۲۵ سال پیش دور هم جمع شدند و نزدیک مدرسه هاجر، درایام فاطمیه خیمه عزابه پاکردند ولی الان آن فضای به راسته تعمیر خود رو تبدیل شده است. بانیان خیمه، همین نزدیکی، زمینی را خریدند و ساختمان حسینی فاطمه الزهرا (س) را بنا کردند.

ایستگاه ششم

چون مدرسه راهنمایی هاجر در این معبر قرار داشت، کوچه شهید فرزین هم به «کوچه مدرسه هاجر» معروف بود. الان این مدرسه، دبستان شده و دوسه مدرسه دیگر هم در این کوچه ساخته شده است.

محله مهرآباد با این همه وسعت و جمعیت، یک بوستان یا پارک مناسب برای اهالی ندارد. البته دوازده سال پیش در زمین خاکی روبه روی حسینی فاطمه الزهرا (س)، فضای سبز کوچکی درست کردند که چمن خوبی ندارد و تمیز هم نیست. گاهی همسایه‌ها به درخت‌هایش آب می‌دهند و آن را تمیز می‌کنند.

عکس: مریم دهقان / شهرآرامش